

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10484** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. И. А., чрез процесуалния му представител адв. С. С., срещу Решение от 17.09.2020 г., постановено по НАХД № 218/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 23 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-022599/31.10.2019 г., издадено от началник група към СДВР - отдел „Пътна полиция”, с което на А. на основание чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК вр. чл.63 ЗАНН. Твърди се, в АУАН и НП не е описано подробно нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Фактическата обстановка описана в НП била неясна, което накърнявало

правото му на защита. Моли съда да отмени решението на СРС и да реши спора по същество, като отмени издаденото НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите и възраженията на страните, в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 16.10.2019 г., около 12:15 часа, А. А. управлявал лек автомобил „Хюндай А. П.“, рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], като в кръговото кръстовище на пл. С. гара с посока на движение от [улица] към [улица] се движел в дясната лента и на кръстовището с [улица] частично навлязъл в съседната пътна лента, като не пропуснал попътното движещия се от ляво товарен автомобил „ДАФ“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от Р. К., в резултат на което настъпил удар между двете превозни средства и лекият автомобил се блъснал в метален парапет отляво. При настъпилото ПТП били нанесени видими щети на лекия автомобил в лява и задна част, а на товарния автомобил в предната част. След реализиране на ПТП бил повикан екип на ОПП-СДВР, като водачите попълнили декларация относно настъпилото ПТП и били съставени скица и протокол за ПТП, в който били отразени констатираните щети. При извършената проверка от контролните органи А. не представил контролен талон към СУМПС. За констатираните нарушения е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 307096 от 16.10.2019 г. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

Тази фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди наказателно постановление СРС е достигнал до извода, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е, че НП е законосъобразно, т.к. по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Постановеното от СРС решение е правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и съставът на АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствения материал по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички

относими и необходими за изясняване на спора доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са изведени след анализ на събраните по делото доказателства - свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния действителен смисъл и значение. Наличните доказателства са били достатъчни за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на А.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. След като останалите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за несъмнено и безпротиворечиво установена.

Съгласно нормата на чл.25, ал.2 от ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.

А. А. се е движел в дясна лента, а товарния автомобил - в лява лента спрямо него. Посочено е, че частично е навлязъл в съседна лента като не пропуска попътното движещия се от ляво автомобил и е реализирал ПТП. По този начин А. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП, за което правилно на основание чл.179, ал.2, вр. чл. 179, ал.1, т.5, пр. 4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева.

Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП установява задължение за водачите на моторни превозни средства да носят свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Неизпълнението на това задължение законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл.100, ал.1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата.

При извършената му проверка А. А. не е представил на контролните органи контролния талон към свидетелството за управление на МПС, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушения на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени. Не се

констатира несъответствие в описанието му по АУАН и НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII – ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.09.2020 г., постановено по НАХД № 218/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.